

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3816/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ЈП КП „Лазаревац“ из Лазаревца, чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3233/24 од 28.08.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3233/24 од 28.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3233/24 од 28.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 384/21 од 01.07.2024. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да му на име разлике мање исплаћене зараде до минималне зараде у периоду од 01.07.2018. године до 01.07.2021. године исплати износе од по 2.000,00 динара месечно, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд туженог обавезе да му исплати на име разлике мање исплаћене зараде до минималне зараде за јун 2018. године, износ од 2.000,00 динара, као неоснован. Ставом III изреке, тужилац је ослобођен плаћања трошкова на име судских такси. Ставом IV изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 173.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима парничног поступка до исплате док је одбијен захтев у делу којим је тражио да му суд одреди трошкове поступка у износу од још 54.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 3233/24 од 28.08.2024. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Основног суда у Лазаревцу П1 384/21 од 01.07.2024. године, а жабу тужиоца одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивања о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име мање исплаћене зараде до минималне зараде у периоду од 01.07.2018. године до 01.07.2021. године. Побијаном пресудом тужбени захтев тужиоца усвојен је на начин опредељен у тужби, у смислу одредбе члана 3. став 1. Закона о парничном поступку, на основу утврђеног чињеничног стања (вештачењем), да је тужени тужиоцу, у утуженом периоду исплаћивао зараду у нижем износу од минималне зараде. Указивање тужиоца у ревизији на недостатке налаза и мишљења судског вештака у погледу висине његовог потраживања, су без утицаја на одлучивање имајући у виду да је побијана пресуда заснована на налазу судског вештака само у погледу основа тужиоачевог потраживања (да му је у утуженом периоду исплаћивана нижа зарада од минималне) док је о висини потраживања одлучено у границама захтева постављеног у тужби, па, с тим у вези, нема услова за уједначавање судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом и зреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 28.07.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 2.000,00 динара.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић